

Oponentský posudek bakalářské práce Jiřího Moutvice *Víra, naděje a láska ve vybraných románech Miguela de Unamuna*

Jiří Moutvic se ve své bakalářské práci zaměřil na podobu tří ústředních křesťanských ctností v životě a díle Miguela de Unamuna, s důrazem na zkoumání postav ve čtyřech Unamunových prozaických dílech, *Ábel Sánchez*, *Teta Tula*, *Celý člověk* a *Svatý Manuel Dobrotivý, mučedník*. Představuje Unamunovu životní dráhu a její zlomové momenty a průběžně upozorňuje na rozpory s ortodoxií (například sňatek rodičů, převrácené postavení naděje a víry ve srovnání s Akvinským), zmiňuje také Unamunův názorový vývoj vzhledem k Frankovi.

V interpretační části pak sleduje, jak Unamuno svoje svébytné náboženské stanovisko vtěluje do románové tvorby, tedy jak postavy Unamunových románů zápolí s nedostatkem či neautentickou povahou ústředních ctností. K uvažování o ctnostech autorovi slouží tři odlišná, byť vzájemně související a příbuzná myšlenková ohniska: Unamunovy názory samotné, katolická církevní tradice a pojmy zavedené Unamunovým blížencem, Kierkegaardem. Jistě by stálo za to prozkoumat vztah mezi dánským myslitelem a křesťanskou, respektive katolickou tradicí, což sice přesahuje rámec bakalářské práce, ale alespoň zkusmé upřesnění by si tento motiv zaslouhal.

Předností práce je nepochybně odvážně zvolené téma: ctnosti nejsou častým tématem nejen v literatuře, ale ani v jiných oblastech humanitních oborů či veřejné diskuse, mluví se častěji o hodnotách. Kladem je také autorovo autentické zaujetí tématem, osobní přístup. Nejde mu jen o literaturu, ale o životní otázky.

Celá práce by si ale zaslouhovala o poznání pečlivější redakci, obsahuje časté chyby v interpunkci, nesoudržná souvětí, autor v textu soustavně připojuje ke jménům citovaných autorů jejich charakterizace či vědecké hodnosti, mnohdy i opakovaně a na úkor plynulosti textu (namátkou „známý literární vědec Josef Forbelský“, s. 26), dopouští se bohužel i hrubých chyb („příbuzná zesnulé Joaquínovi pacientky“, s. 28, „vyspělí duchovní život“, s.31, „je obdobou Ježíšovi lásky“, s. 36). Takové nedostatky se dají snadno odstranit, je škoda, že se to nepovedlo.

Vzhledem k samotné základní myšlence by možná stálo za to položit si obecnější otázku: proč Unamuno mluví o ctnosti hlavně negativně, proč nepředstaví alespoň literárně i ctnost pravou a příkladnou, ale jen tu ztroskotanou, falešnou či chybějící? Je to záměr, nebo nutnost? Nebo tuto roli přenechává jen ženám (např. Antonie v *Ábelu Sánchezovi* či teta Tula)? Mučedník Manuel se takovému obrazu, i podle názoru autora práce, blíží nejvíce, přesto je také on jen obrazem ctnosti částečné, zasažené nedostatkem víry. Jde tu snad o rozpor epoch (moderna versus středověk) či žánrů (román versus hagiografie)?

To jsou však otázky k širší diskusi, pokud jde o práci samotnou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou *velmi dobře*.

V Praze dne 10. 6. 2021

Mgr. Vít Kazmar, Ph.D.